भा.ए.टी.

॥८३॥

हविषापृतेनअभिपृतानिसंसिक्तानिदाहृणिशुष्कसमिधः प्रास्यप्रक्षिप्यआघारीतसंज्ञकीयागौ एवमाज्यभागौचदत्वातदर्थाहृतीर्ज्ञत्वाइत्यर्थः त ज्ञाघारीप्रजापतयेखाहेंद्रायखाहेतिचोत्तरदक्षिणपरिधिसंधिमारभ्यअग्निमध्यादापरिध्यंतपृतक्षरणहृष्पौअग्नयेखाहासोमायखाहेत्येवंहोमहृष्पौ॥॥४०॥ मूलमंत्रेणाष्टाक्षरेणतथाषोडशक्कचोयस्मिन् तेनपुरुषसूक्तेनचावदानतःप्रत्यूचमाहृतियहणेनेत्यर्थः पुरुषसूक्तेनाराधनपक्षेसएवमूलमंत्रः तेनैवप्रत्यूचमवदानतोहोमइतिमंत्रेःखाहांतैर्यथान्यायपूजाकमेणेव अग्नयेखिष्टकतेखाहेत्येवंखिष्टकतंद्वत्वा॥४१॥ ततोवन्हिस्थंभगवंतमंतर्या किम्लमं विषय्ययथाराकिमूलमं विषय्ययथाराकिमूलमं वंजपेत्॥४२॥ तत्रउभयत्रभगवतोभोजनसमाप्तिथ्यात्वाआचमनंदत्वाउच्छेवंविष्वक्सेनायकल्पयित्वा तदनुज्ञयापश्चात्स्वयंभुंजीत ततःसुर

ध्यायन्नभ्यर्यदारुणिहिवषाभिघृतानिच ॥ प्रास्याज्यभागावाघारीद्वाचाज्यपुतंहिवः ४० ॥ जुहुया न्यूलमंत्रेणषोडशर्चाऽवदानतः ॥ धर्मादिभ्योयथान्यायंमंत्रैःस्विष्टकतंबुधः ॥ ४१ ॥ अभ्यर्चाथनम स्कत्यपार्षदेभ्योविहिरते ॥मूलमंत्रंजपेद्वह्यस्मरन्नारायणात्मकम्॥४२ ॥दत्त्वाचमनमुच्छेषंविष्वक् सेनायकल्ययेत् ॥ मुखवासंसुरभिमत्तांबूलायमथाईयेत् ॥ ४३ ॥ उपगायन्यणन्नृत्यन्कर्माण्यभिनयन्म म ॥ मत्कथाःश्रावयन्श्रण्वन् मुहूर्तक्षणिकोभवेत् ॥ ४४ ॥ स्तवैरुचावचैःस्तोत्रैःपौराणैःप्रारुतेरि ॥ स्तु व्वाप्रसीदभगविन्नितिवंदेतदंडवत् ॥ ४५ ॥ शिरोमत्यादयोःकत्वावाहुभ्यांचपरस्परम् ॥ प्रपन्नंपाहिमामी शभीतंचत्युग्रहार्णवात् ॥ ४६ ॥ इतिशेषांमयादत्तांशिरस्याधायसादरम् ॥ उद्वासयेचेदुह्वास्यंज्योतिज्यी तिषितत्युनः ॥ ४७॥

भिमत्सुगंधवत्तांबूलाद्यंमुखवासंदत्वाऽथपुनरप्यईयेत् पुष्पांजिलि

नापूजयेत् ॥ ४३ ॥ अभिनयन्त्वस्मिन्नाविष्कुर्वन् क्षणिकः वैयय्यंपरित्यज्यलब्धावसरोभवेत् ॥४४ ॥ स्तवस्तोत्राणांभेदंदर्शयित पौराणैः प्रा कतरपीति ॥४५॥ कथंप्रणमेदित्यपेक्षायामाह शिरइति बाहुभ्यांदक्षिणोत्तराभ्यांपरस्परंममदक्षिणोत्तरौपादौग्रहीत्वा यद्वा पृष्ठतःपरस्परंनिब द्वाभ्यांकतपराधइवप्रपन्नमित्यादिविज्ञप्रयाचप्रणमेत् ॥४६॥ ततःशेषायहणपूर्वकंवैकल्पिकोद्वासनप्रकारमाहइतोति अनयेवप्रार्थनयाशेषांनि मील्यंमयादत्तांध्यात्वा शिरस्याधायधृत्वायबुद्वासयेत्तर्हिप्रतिमायांयञ्यस्तंज्योतिः तत्पुनरपित्रत्यसस्यज्योतिष्येवोद्वास्यमुद्वासनीयम् ॥४९॥

116311